

Torah écrite (pentateuque) - Genèse

Chapter 19

- 19,1 תיבאו שני הפלאלכים סדמיה, בערב, ולוט, ישב בשער-סדים; וירא-לוט פיקם ל夸ראטם, וישתחוו אפים ארץה.
19,2 פואמר גטה צא-אדני, סורו צא אל-בית עבדכם וליטו ורפסטו נגלאטם, והשכמתם לדריכם; פואמרו לא, כי ברחוב
טלון.
- 19,3 פיפצר-בם מגד-טיסרו אלוי, תיבאו אל-ביתו; פיעש להם משטה, ומוצאות אפה ויאכלו.
19,4 טרם, ישבבו, ואבשי העיר אבשי סדם גבסבו על-הבית, מנער ועד-צקן: כל-בעם, מזקה.
19,5 ויראו אל-לוט פואמרו לו, זיה קאנשים אשר-באו אלין פללה; הוציאם אליטו, ונצעה אטם.
19,6 יצא אליהם לוט, פפתחה; ומצלת, סגר אCKERיו.
19,7 פואמר: אל-צא אמי, פרעעו.
19,8 הנה-נא לי שתי בנות, אשר לא-ידעו איש-אוציאה-נא אתקן אליכם, ועשו לך פטוב בעיניכם; רק לאנשים קאל, אל-פצעו
צבר, כי-עליכן צאו, בצל קרתני.
19,9 פואמרו גש-כלאה, פואמרו קאקד בא-לפור-וישפט שפט-עטה, נהע לנ מקם; פיפצרו באיש בלוט מאד, ויגשו לשבר בצלת.
19,10 ישלחו קאנשים את-יכם, תיבאו את-לוט אליהם פגימה; ואת-פצלת, סגרו.
19,11 ואת-קאנשים אשר-פתחה הבית, הפו בפוגרים, מקטן, ועד-גדול; וילאו, למצא פפתח.
19,12 פואמרו קאנשים אל-לוט, עד מי-LEN פה-פמן זבנין זבנתר, וכל אשר-LEN בעיר: הוצאה, מן-המקום.
19,13 כי-משחחים אנחמו, את-המקום זהה: כי-בדלה צעקתם את-פני יהוה, לישלטנו, יהוה לשפטה.
19,14 יצא לוט וידבר אל-סטני לкопי בנומי, פואמר קומו צאו מן-המקום זהה, כי-משחית יהוה, את-בעיר; יהי כמצפה, בעני
סטני.
19,15 כמוון הספר עליה, פיאיצו הפלאלכים בלוט לאמר: קום קח את-אשכנ ואשת-שטי בנומי, הנמצאות-פונ-תפסה, בען בעיר.
19,16 פיתמה מה-ויפיזקו קאנשים בידו-וביד-אשתו ביד שטי בנומי, בquamlat יהוה עלי; ויצא יהוינחו, מחוץ לעיר.
19,17 יהי כהוציאם אתם החוצה, פואמר הפלט על-נפשך-אל-פכט אפרין, ואל-פעם בכל-הכבר: הקהה הפלט, פון-תפסה.
19,18 פואמר לוט, אליהם: אל-צא, אדי.
19,19 הנה-נא מצא עבדן חן, בערין, ומגדל מסדן אשר עשית עפדי, לפקיות את-נפשי; ואנכי, לא אוכל להפלט
בקהה-פון-מדבקבי ברעה, קומתי.
19,20 הנה-נא פער חזאת קרבנה, לנוס שפה--והוא מצער; אמלטה נא שפה, שלא מצער הוא--ותחני נפשי.
19,21 פואמר אלוי-הנה בשאי פנין, גם לזכר פה: לבליyi פפי את-בעיר, אשר דברת.
19,22 מהר, הפלט שפה, כי לא אוכל לעשות צבר, עד-באן שפה; על-יכן קנא שם-בעיר, צוער.
19,23 פושט, יצא על-הארץ, ולוט, בא צערה.
19,24 ויהוה, המטיר על-סדים ועל-עمرה-פכירות-צאש: מאת-יהוה, מן-פשים.
19,25 פיפן את-הערים האל, ואת כל-הכבר, ואת כל-шибי הערים, עצמה באדמה.
19,26 ותבט אשתו, מאפרינו; ותהי, נציב מלחה.
19,27 פישכם אברכם, בברך: אל-המקום--אשר-עמד שם, את-פני יהוה.
19,28 תישקף, על-פני סדם עמרה, ועל-כל-פנוי, ארץ הכבר; וירא, והנה עליה קיטר הארץ, בקייטר, בכברן.
19,29 ויהי, בשחת אליהם את-ארצי הכבר, ויאcer אליהם, את-אברכם; פישלח את-לוט, מתוך הבקפה, בבקף את-הערים,
אשר-שב בהן לוט.

- 19,30 פיעל לוט מצער ויאשב בדור, ושתי בנותיו עמו, כיירא, לשכת בצווער; ויאשב, במערכה--הוא, ושתי בנותיו.
- 19,31 ותאמיר הבקירה אל-הצעירה, אביהם זקן; ואיש אין בארץ לבוא עליון, זכרך כל-הארץ.
- 19,32 לך בשקה את-אבינוין, ונשכבה עמו; ונקיה מאבינו, זכרע.
- 19,33 ומשקנו את-אבינוין, בלילה הוא; ותבא בבקירה ותשכב את-אביך, ולא ידע בשקבה ובקומה.
- 19,34 ייהי, מפקחת, ותאמיר הבקירה אל-הצעירה, הן-שכבותי אמש את-אבי; ונש��נוין גם-בלילה, ובאי שכב עמו; ונקיה מאבינו, זכרע.
- 19,35 ומשקנו גם בלילה והוא, את-אבינוין; ותקם מציענה ותשכב עמו, ולא ידע בשקבה ובקומה.
- 19,36 ומקנן שמי בנות-לוט, מאביכן.
- 19,37 ותלד בבקירה בון, ותקנאה שםו בְּעֵמִים: הוא אבי בני-עמו, עד-הימים.
- 19,38 ומצעירה גם-הוא זדה בון, ותקנאה שםו בְּעֵמִים: הוא אבי בני-עמו, עד-הימים. {ס}